

אוצרות הרי"ף

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
ראב"ד מרוקו

שופטים

ערב שבת קודש הוא זמן מיוחד למצות התשובה, זמן של חשבון נפש על כל ימות השבוע שהלך.

והנה חיי האדם נמשלו לבנין, ואדם שיש לו בנין יודע שיש פעמים שמוצאים בקירות סדקים. ישנם אנשים שאיך שרואים את הסדקים על הקירות, לוקחים צבע או טיט ומכסים את הסדקים. אבל עובר זמן ומוצאים שהסדקים גדלו והתעצמו ואפילו מסכנים את כל הבנין שיכול ליפול.

סדרי מעשה בראשית, הקב"ה שינה את כל היוצרות. ומי שחכם ועיניו בראשו, מבין שמושהו עמוק ויסודי משתנה בעולם, וכאשר דברים משתנים מהיסוד מהר מאוד ואדם נשאר מאחור ולא יודע להתעורר בזמן, ימצא את עצמו מאחור עם שברון הנפש והלב, ואיבוד המהות של החיים.

על האדם ללכת לסדקים ולתקן אותם, ולא לצבוע את הסדקים. הצביעה החיצונית אינה מחזקת את הבנין אלא רק נותנת אשליה ודמיון שהכל על הצד הטוב, וזו עצת היצר הרע.

"הפון לקראת אלהיך ישאל" האדם צריך להכין את עצמו וליישר את עצמו בצורה הנכונה שמהשמים רבי מזים לנו.

שנים שהקב"ה מרמו לעולם להשתנות, והסדקים הלכו והעמיקו בעולם הכללי בבין אדם לחברו, בבין אדם למקום. והבנין נצבע ונשאר בנין רעוע, אבל צבוע יפה. כלפי חוץ הכל נראה יפה וטוב, אבל הכל רעוע, וחודש אלול השנה הוא חודש אלול בעל משמעות חשובה ביותר. ההכנה של אלול של השנה ויום הדין היא משמעותית על עתידו של הבנין הכללי. ולכן עלינו לא להמתין לראש השנה ויום הכיפורים ואז להתחיל את השיפוץ והתיקון של הבנין, עלינו מ-א' באלול לעשות בדק בית, לתקן את כל הסדקים, וגם במקום שיודעים שזה רק צבע חיצוני ומאחרי הצבע יש סדק, עלינו לקלף את הצבע החיצוני ולתקן את הסדק. וכך רגע רגע, שעה שעה בחודש אלול, עלינו להכשיר את הבנין, שניכנס לראש השנה עם בנין יציב חזק ומי תקון.

ולכן עלינו לדעת שכל השבוע הולך אחרי שבת קודש, וכאשר ניכנס לאלול עם שבת בקדושה, בטהרה, עם ספר דברים, עם כל היסודות שבהם ישכון אור, הכח של התיקון של אלול יותר חזק, יציב ובעל משמעות.

נשתדל בכל הכח בשבת קודש לקבל את מצות התשובה, לנצל כל רגע בצורה נכונה, וכך נזכה לאור חדש על ציון תאיר. ישתדלו צדיקים להעתיך בעדינו לרפואה וחיים, שבת היא מלזעוק ורפואה וישועה קרובה לבוא. המצפה לרפואה ורחמי שמים, ע"ה יאשיהו יוסף.

מי שחכם לא מסתפק בצביעת הסדקים, אלא הולך ומתקן את הסדקים ומחזק את הבנין, משום שסדקים יכולים לערער את הבנין עד כדי קריסת הבנין.

כך על האדם לדעת, בכל ערב שבת זה זמן לבדוק את הקירות של הבנין, שזה המהות של בנין חיי האדם, וכל סדק מיד לתקן אותו ולא לצבוע בצבע או בטיט או בסיד ולהשקיט את המצפון, חייב לרדת לעומק ולסייג את היסודות מהיסוד, ורק כך אפשר להשאיר את הבנין חזק, יציב וקיים לאורך זמן, משום שדבר שלא מתחזק ולא מוחזק בצורה נכונה, אין לו קיום.

וכך אחרי שבוע של התמודדות עם כל הנסיונות שהעולם מביא לאדם, והאדם נגרר אליהם או נכפיים על האדם, הקב"ה נתן לנו רוח ממרום בערב שבת, לעי שות חשבון נפש ולהיכנס לשבת אחרי תיקון כל הבנין מהיסוד, ולא צביעה של הבנין. וכך נכנסים לשבת קודש ולפני הקידוש של ליל שבת עומדים ועושים תשובה מושלמת, ובקידוש מעידים עדות על הקב"ה שברא את העולם: "יום הששי, ויכלו השמים והארץ וכל צבאם" ועדות מקבלים רק מאדם ראוי, עם בנין שלם בלי חריצים, בלי סדקים, בנין מושלם, שריר, בריר וקיים.

וכך בכל שנה לקראת ראש השנה, הקב"ה נתן לנו יום שיש ארוך באורך של חודש ימים, שהוא חודש אלול. שזה זמן של בדיקה יסודית על כל קיר וקיר, על כל תקרה ותקרה, על כל המרכיבים של הבנין. וכל רגע מחודש אלול יש בו כח מיוחד להשלים ולתקן את הבנין.

הנה נכנסים לזמן המיוחד של בדק הבית, חודש אלול. וביותר השנה שרואים איך הקב"ה משנה את כל הכ"ל לים שידענו בשנים האחרונות. רואים איך הקב"ה משנה עיתים ומחליף את הזמנים, ואין יודעים מה ילד יום, וכל המהות של החיים נהייתה מהות מורכבת.

כמה שהעולם חשב שבכוחו להגיע ולפעול ולשנות

משולחן השבת של כבוד האדמו"ר

סעודה שנייה - פלא יועץ
ונהגנו ללמוד לפני סעודת שבת מהספר "פלא יועץ" לרבנו אליעזר פאפו זצוקל אשר הבטיח ממנו שאקבל טובה, אם אזכה לחזות בנועם ה' וכו' אשתדל להחזיר לו טובה, ומי לא ירצה מליץ יושר כבעל הפלא יועץ

סעודה ראשונה - לימוד אור החיים הקדוש
קבלנו על עצמנו בקהילת קודש שובה ישראל בכל ליל שבת ללמוד בספר הקדוש "אור החיים" ובכח קדושה זו יושפע שפע מרובה על הכלל ועל הפרט ורבנו האור החיים יהיה מליץ יושר בעדנו ובעד כלל עם ישראל.

עצבות

עצבות גם כן היא מידה רעה, מנפש ועד בשר יכלה כי משורש נחש יוצא. כי נחש עפר לחמו, והעצבות הוא בא מיסוד העפר. והיא מדת הפלונית, והאישי הזה לחלקה תקח לה, כי כן שמה יללה. ומביאו לידי קרי, ואתנח סימנא "עצב מזריע זרע". וכמה רעות מזבאות אחריה, שעובד את ה' בעצבות ופנים זועפות, וקרא כתיב (דברים כח, מז) "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל". וגורם מחלוקת וקטטה, שאם שלום יד-ברו להם באותה שעה המה למלחמה. והנה מדה זו של העצבות יש שבאה לו מחמת מקרה בלתי טהור שארע לו בגופו או בנכסיו, ויש שמחמת גאות לבש, ותכף שעושים לו נגד רצונו כל דהוא או מה שנראה לו לפי דעתו שאינו לפי כבודו, תכף אש תוקד בקרבו וחמתו בערה בו, וכשאינו יכול לדבר ולנקם נקפ עצבותה מסתייה באופן שהעצבות היא תולדת הגאווה והכעס, היוצא מן הטמא טמא. והאישי אשר הוא טהור לו בחיל לו בכח יגבר לדחות מעליו מידה זו במחשבות טהורות שאם בא לו העצבות מחמת ששעשו לו נגד רצונו ושלא עשו כרצונו, ישפיל עצמו ויחשב מה אני ומה חיי ומה ייתן ומה יוסיף אם מכבד אותי או מבזני אדם שכמותי להכל דמה והכל הכל. ואם העצבות בא לו מחמת איזה מקרה, יחשוב כי לא מקרה הוא אלא גזרת הבורא לטובתו כי את אשר יאהב ה' יזכה, וישמח לבו ויגל כבודו על כי ה' אהבו:

"לבלתי רום לבנו מאחיו זכו"

התורה הקדושה מבארת שכשעם ישראל יגיע לארץ ישראל אם הם ירצו להעמיד עליהם מלך יש בזה תנאים כדי שיחשב מצוה ואם לא יעשו כפי התנאים הכתובים בתורה אז זאת תחשב עביי-רה כך מביא אור החיים הקדוש ובסוף דבריו מביא אור החיים חידוש עצום, התורה כותבת שעל המלך ללמוד את ספר התורה וזה לשון הכתוב "וקרא בו כול ימי חייו למען ילמד ליראה את ה' אלהיו"

פעם זכינו לשמוע מוסר מכבוד הרב רבי חיים פינטו שיחיה בשבת קודש אמר הרב על הפסוק הזה למען ילמד ליראה את ה' אמר כבוד הרב אם אין לימוד תורה אין יראת שמים ועל זה הסמיך הכתוב ילמד ליראה רק לימוד מביא לידי יראה. רבנו אור החיים הקדוש מביא שיש איסור למלך ש-ירום לבבו על אחיו אסור למלך להיות בגאווה לחוש גאווה בקרבו על עצם היותו מלך ואיך יזכה לבטל עצמו מגאווה? רק על ידי לימוד התורה שמלבישה על האדם ענווה אמיתית וממילא אינו מרגיש בגאווה על שום אדם בעולם וזאת סמיכות הפסוקים למען ילמד ליראה לבלתי רום לבנו מאחיו
תורה מביאה לידי יראת שמים וממילא לידי ענווה יהי רצון יזכנו ה' לדבוק חזק בתורתו הקדושה שבת שלום

העלון מוקדש לע"ג הצדיק הטהור מו"ר ועט"ר רבנו משה אהרן פינטו זצ"ל זיע"א לרפואת כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף בן זהרי פינטו שליט"א להצלחת התורמים היקרים

להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרן בנימין ה"י

אזכרה, אלקות, אבי, וי ויקי, יאשי, אום אלא, וי מקיפו ספד אוקי

ארבעים שנה לך תזכור

ספר זכרים - מסדר לך את העתיד

קדושת העלון דוברי התורה יהיו לע"ג רוחמה בת חנה ז"ל מרים בנימין ז"ל אליס בת לאה ז"ל סימון בן וואליה ז"ל בנימין בנימין ז"ל ליאון יהודה בן סול ז"ל רבי לעזר ויצמן ז"ל טלי עטר בת מסעודה ז"ל אמיר יצמן בן מסעודה ז"ל

לקבלת הספר: 05-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר זכרים

כל שבוע בכל מקום בעולם

רצוים להקדיש עלונים לעילוי נשמת או להצלחת יקרנים?

ארגומה ואספקט פאלן

בואו להכניס את כבוד האדמו"ר לשולחן השבת שלכם!
כל המתנה וההלכות של שובה ישראל בעלון אחד

כתר הדושה

דברי חיים פינמו דיני השני

לאחר נישואיו השניים המשיך רבי חיים בדרכו של אביו, הצטנע בפיתו, ולא ענד לראשו שום משרה או איצטלה של רבנות וכדומה. באותם שנים תרגם רבי חיים את המושג "ימי עלומים" למשמעות נוספת, כאשר נעלם מבני אדם, הסתגר בקיטון, והיה ספון באהלה של תורה ועבודה. את תאוות קנייני העולם הזה, המיר בשאיפה למ"ח קנייני התורה, ומתוך ההכרה כי "את צנועים חכמה" (משלי יא, ב) העלים את ארחותיו מבני אדם.

בדרך זו פגש ידיד ותיק ונאמן לעמלי התורה - עניות שמו. רבי חיים התרועע עמו, ונהנה בכל רגע משהותו בצל דרכה של תורה - "פת במלח תאכל, מים במשור רה תשתה, ועל הארץ תישן, וחיי צער תחיה" (אבות פ"ו מ"ה). תקופת יסוד זו הפנימה בעמקי לבבו של רבי חיים את מידת הביטחון בהשם, רוממה אותה לשיאים עליונים, והשחיה בעצמותיו את המסקנא כי: "הבוטח בה' חסד יסוכבנו" (תהילים לב, ז).

בהגיעו של רבי חיים לפירקו, השיאו אביו אישה - אחת מבנות העיר. מזיווג זה לא זכה רבי חיים לזרע של קיימא, ולאחר כמה שנות נישואים השיבה אשת נעוריו את נשמתה לבית עולמה באופן פתאומי. מפה לאוזן עברה השמועה בקרב יהודי העיר כי קדושתו ופרישותו של האברך הצעיר גרמו צער רב לאשתו המנוחה, ומשום כך פחדו לתת לו את בנותיהם לאשה.

לאחר כמה שנות בדידות נוגעות ללב, החליט אחד ממעריציו ליטול על שכמו את האחריות לנישואיו. לאחר שבירר היטב מה הן צרכיו ומה הן דרישותיו של רבי חיים, נסע לעיר אספי, ודיבר על ליבם של בני משפחת וענונו ששיאו את בתם לרבי חיים. לאחר שהסביר להם את גדולתו ומעלתו של שולחו, ואת העתיד הצפוי לו ולמי שתזכה להיות רעייתו, הסכימו בני המשפחה, ושולחו את בתם הרבנית הצדקנית מרת מסעודה ע"ה. זיווג זה עלה יפה, וממנו נולדו לרבי חיים עשרה ילדים כפי שיסופר להלן.

להצלחת שיר בן סימון בת אסתר
שמוסרת נפש על הפצת העלון וזיכוי
הרבים,
ולע"נ סול בן סימון בת בידה ז"ל
דוד בן סימון בן חנינא ז"ל
רוזט בת אסתר ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

עצה טובה

האדמו"ר רבנו הר"ר
יאשיהו יוסף פינמו שליט"א

טוב להודות לה' ולשבח לפניו על חסדיו הרבים,
אך לא לשכוח לקשור את ההודיה בבקשה על
העתיד. לאה אימנו קראה לבנה הרביעי 'הודה'
באמרה **"הפעם אודה את ה' "**, כשהיא שוכחת
להוסיף בקשה על בעים נוספים, משום כך -

"ותעמוד מלדת"

העיסוק בהודיה ללא הוספת בקשה, יכול לגרום
לעצירת השפע ואובדן טובה.
(עצות דברי יאשיהו)

לרשות כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינמו בן זרחי שליט"א
להצלחת חובה כזו נודית נמנו זכני ממשפחת חיי

ALONHARIF26@GMAIL.COM

אובד יראא אגור ז"ל

054-776-1090

לימוד הנועם אלימלך למוצ"ש
ע"פ הנהגת כבוד האדמו"ר

נועם אלימלך
פרשת כי תצא

"כי תהיין לאיש שתי נשים אחת אהובה ואחת שנואה והיה הבן הבכור לשניאה"
לכאורה מלת "והיה" אינו מדוקדק שהוא לשון ודאי, והכי הוי ליה למימר, ואם יהיה הבן הבכור כו' * ונראה לפרש, דהנה המחשבה נקראת "אשה" שהמחשבה מוליד את המעשה, * והנה יש שתי מחשבות, אחת היא מחשבה הק' דושה ואחת היא מחשבה זרה, * ואמר הכתוב "כי יהיה לאיש שתי נשים" שיהיה מעורב בטוב ורע מחשבה קדושה ומחשבה זרה, וזהו "אחת אהובה ואחת שנואה", * ואמר הכתוב "והיה הבן הבכור לשנואה" רצה לומר שזה הוא בודאי שהבן הנולד מהשנואה דהיינו המעשה הבאה מהמחשבה זרה שזה נקרא בן, הוא יהיה הבכור שידו על העליונה, * "והיה ביום הנחילו את בניו" פרוש כשיגיע יום שינחיל את בניו הם המעשים טובים להעלותם לה', "לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור" * "לבכר" הוא מלשון 'בכורים' דהיינו שלא יוכל לעשות שום מצוה בשלמות, * "על פני בן השנואה הבכור" מחמת שבן השנואה הוא הבכור, לכן שמוא עצמך במאוד מאוד וקדש וטהר עצמך לזכך את מחשבתך כדי שתוכל לעשות מצוה בשלמות, וקל להבין: *

מלווה מלכה

תנא דבי אליהו למוצש

בשעה שהקב"ה גואל את ישראל:

3 ימים קודם שיבוא משיח ביום הראשון בא אליהו ועומד על הרי ישראל ובוכה ומספיד עליהם ואומר להם:

'הרי ארץ ישראל עד מתי אתם עומדים בארץ ציה ושממה'! ?

וקולו נשמע מסוף העולם ועד סופו

ואחר כך אומר להם: 'בא שלום לעולם בא שלום לעולם'

שנאמר: "מה נאוו על ההרים רגלי מבשר מש" מיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך"

כיון ששומעים רשעים הם שמחים ואומרים זה לזה בא שלום לנו .

ביום שני בא ועומד על הרי ישראל ואומר:

'בא טובה לעולם בא טובה לעולם'
שנאמר: "מבשר טוב"

ביום השלישי בא ועומד על הרי ישראל ואומר:

'באה ישועה לעולם באה ישועה לעולם'
שנאמר: "משמיע ישועה"

ואומר: "אמר לציון מלך אלהיך קומי אורי כי בא אורך" - זה אורו של משיח ..

סליחות
ברוב עם זהרדת מלך
כל לילה שעה 00:40
עובד ישראל גזון י' תשע"ד
תורגם בעברית 3
קול קריא